Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г. и бр. 32, 35 и 95 от 2009 г.)

§ 1. В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Следните доходи са от източник в страната:

1. доходи от наем или друго предоставяне за ползване на недвижимо имущество, включително идеална част от недвижимо имущество, намиращо се в страната;

2. доходи от разпореждане с недвижимо имущество, включително идеална част или ограничено вещно право върху недвижимо имущество, намиращо се в страната.”

2. Създава се нова ал. 9:

„(9) Следните доходи, начислени от местни юридически лица, местни еднолични търговци или чуждестранни юридически лица и еднолични търговци чрез място на стопанска дейност или определена база в страната в полза на чуждестранни юридически лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, са от източник в страната:

1. възнаграждения за услуги или права;

2. неустойки и обезщетения от всякакъв вид.”

3. Досегашната ал. 9 става ал. 10.

§ 2. В чл. 16, ал. 2, т. 4 думата „заплащането” се заменя с „начисляването”.

§ 3. В чл. 61 т. 3 се отменя.

§ 4. В чл. 62 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думата „съгласно” се добавя „този закон или”.

2. В ал. 4 се създава изречение второ:

„Изречение първо не се прилага, когато обстоятелството, налагащо промяната в стойностите на актива, е откриване на грешка.”

§ 5. В чл. 75 се правят следните изменения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) При откриване на грешка, свързана с данъчен амортизируем актив, стойностите на актива се променят по реда на чл. 62. Когато в резултат на открита грешка се установи, че за съответната минала година данъчно задълженото лице е следвало да формира данъчен амортизируем актив, то при определяне на данъчните финансови резултати за предходните години се признава годишна данъчна амортизация, равна на счетоводната амортизация, която би била начислена за този актив за съответните години, но не повече от годишната данъчна амортизация, която би била начислена, ако са били използвани максимално допустимите годишни данъчни амортизационни норми за съответните години. Данъчният амортизируем актив по изречение второ се завежда в данъчния амортизационен план към 1 януари на годината на откриване на грешката с данъчната си амортизируема стойност и начислената данъчна амортизация по изречение второ.”

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Алинеи 1 - 4 не се прилагат по отношение на данъчните финансови резултати и данъчните задължения върху тях за тези минали години, за които не може да се образува производство за установяване на задължение за корпоративен данък съгласно чл. 109 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

§ 6. Член 79 се изменя така:

„Коригиране на грешки, различни от счетоводни грешки

Чл. 79. Разпоредбите на тази глава се прилагат и за грешки, различни от счетоводни грешки, включително за грешки при преобразуване на счетоводния финансов резултат за целите на определяне на данъчния финансов резултат.”

§ 7. В чл. 89, ал. 5 след думите „годишния корпоративен данък” се добавя „или датата на подаване на годишната данъчна декларация в случаите, когато данък за внасяне не се дължи”.

§ 8. В чл. 92 се създава ал. 6:

„(6) Данъчно задължените лица прилагат към годишната данъчна декларация доказателства за размера на внесените в чужбина данъци. Изречение първо не се прилага за печалби/доходи от източник в чужбина, по отношение на които в спогодба за избягване на двойното данъчно облагане е предвиден метод за избягване на двойното данъчно облагане „освобождаване с прогресия”.”

§ 9. В чл. 165 се правят следните допълнения:

1. В наименованието и в ал. 1 след думите „ликвидационен дял” се добавя „или дивидент”.

2. В ал. 2 и 3 след думите „ликвидационния дял” се добавя „или дивидента”.

§ 10. Член 187 се отменя.

§ 11. В чл. 188, ал. 2 думите „и частта от преотстъпения данък по чл. 187, която не е преведена в инвестиционните фондове на кооперативните съюзи, трябва да се инвестират” се заменят с „трябва да се инвестира”.

§ 12. В чл. 195 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „място на стопанска дейност в страната” се добавя „и доходите от източник в страната, посочени в чл. 12, ал. 9, на чуждестранни юридически лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в страната”.

2. В ал. 2 и 3 думите „чл. 12, ал. 3 и 8” се заменят с „чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2”.

§ 13. В чл. 200, ал. 2 накрая се добавя „с изключение на случаите по чл. 200а”.

§ 14. В глава двадесет и пета се създава чл. 200а:

„Данъчна ставка на данъка върху доходи от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения

Чл. 200а. (1) Данъчната ставка на данъка върху доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения е 5 на сто, когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. притежател на дохода е чуждестранно юридическо лице от държава – членка на Европейския съюз, или място на стопанска дейност в държава – членка на Европейския съюз, на чуждестранно юридическо лице от държава – членка на Европейския съюз;

2. местното юридическо лице – платец на дохода, или лицето, чието място на стопанска дейност в Република България е платец на дохода, е свързано лице с чуждестранното юридическо лице – притежател на дохода, или с лицето, чието място на стопанска дейност е притежател на дохода.

(2) Когато доход, подлежащ на облагане с данъчната ставка по ал. 1, е обложен с по-висока данъчна ставка, притежателят на дохода има право да поиска възстановяване на данък. Възстановяването се извършва по реда и в сроковете на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, но не по-късно от една година от подаване на искането за възстановяване.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за:

1. доходи, които представляват разпределение на печалба или възстановяване на капитал;

2. доходи от вземания за дълг, които дават право на участие в печалбите на длъжника;

3. доходи от вземания за дълг, които дават право на кредитора да замени своето право на лихва за право на участие в печалбите на длъжника;

4. доходи от вземания за дълг, при които няма клауза за връщане на главницата или връщането е след повече от 50 години от датата на емитирането на дълга;

5. доходи, представляващи непризнати за данъчни цели разходи на място на стопанска дейност в Република България, с изключение на тези по чл. 43;

6. доходи, начислени от чуждестранно юридическо лице от държава, която не е държава – членка на Европейския съюз, чрез място на стопанска дейност в Република България;

7. доходи от сделки, на които основният мотив или един от основните мотиви е отклонение или избягване от данъчно облагане.

(4) За целите на този член:

1. чуждестранно юридическо лице от държава – членка на Европейския съюз, е всяко чуждестранно юридическо лице, за което едновременно са изпълнени следните условия:

а) правната форма на чуждестранното юридическо лице е в съответствие с приложение № 4;

б) чуждестранното юридическо лице е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз;

в) чуждестранното юридическо лице се облага с някой от данъците по приложение № 5, без право на освобождаване от облагане, или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци;

2. едно лице е свързано лице с второ лице, ако е изпълнено поне едно от следните условия към момента на начисляване на дохода:

а) първото лице е притежавало непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на второто лице;

б) второто лице е притежавало непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на първото лице;

в) трето лице, което е местно юридическо лице или чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, е притежавало непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала и на първото, и на второто лице;

3. чуждестранно юридическо лице е притежател на дохода, когато получава този доход в своя полза, а не като посредник или агент на друго лице;

4. място на стопанска дейност е притежател на дохода, когато едновременно са изпълнени следните условия:

а) вземането за дълг, правото или използването на информация, по отношение на които възникват лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, са ефективно свързани с това място на стопанска дейност;

б) лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения представляват доход, по отношение на който мястото на стопанска дейност се облага в държавата – членка на Европейския съюз, в която се намира, с някой от данъците, посочени приложение № 5, или в Белгия - с „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders“, или в Испания - с „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“, или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци.

§ 15. В чл. 201, ал. 1 думите „чл. 12, ал. 3 и 8” се заменят с „чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2”.

§ 16. В чл. 202, ал. 4 думите „чл. 12, ал. 3 и 8” се заменят с „чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2”.

§ 17. В чл. 209 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 4 и 5 се отменят.

2. В ал. 3:

а) в т. 1 думата „някои” се заменя с „някое”, а накрая се поставя запетая и се добавя „8 и 9”;

б) точка 4 се изменя така:

„4. е предоставил на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота, или е предоставил ваучери за храна, без да е получил индивидуална квота.”

3. Създават се ал. 7-9:

„(7) Общата годишна квота за предоставяне на ваучери за храна се утвърждава със закона за държавния бюджет на Република България за съответната година.

(8) Операторът използва получените суми от работодателите по предоставените им ваучери за храна само за разплащане по банков път с доставчиците, сключили договор за обслужване с оператора, или за възстановяване номиналната стойност на ваучерите за храна, предявени от работодатели, в случаите на отнемане разрешението на оператора.

(9) Операторът сключва договори за обслужване само с доставчици, които са регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност.”

§ 18. В чл. 255 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея:

а) в т. 2 думите „или управляват кораби въз основа на договори за управление” се заличават;

б) в т. 5 думите „български флаг или флаг” се заменят с „българско знаме или знаме”;

в) създава се т. 6:

„6. осъществяват своята дейност в съответствие с изискванията на международните конвенции и правото на Европейския съюз относно безопасността и сигурността на корабоплаването, опазването на околната среда от замърсяване от кораби и условията на живот и труд на борда на кораба”.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Данъчно задължени лица по реда на тази глава са и лицата, извършващи морско търговско корабоплаване, когато управляват кораби въз основа на договори за управление и едновременно отговарят на следните изисквания:

1. за тях са изпълнени условията по ал. 1, т. 1, 5 и 6;

2. повече от половината от административния брегови персонал
или от екипажа е съставен от български граждани или граждани на други държави – членки на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство;

3. поне две трети от тонажа на управляваните кораби се управлява от дружества, които са местни лица за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.”

§ 19. Член 275 се отменя.

§ 20. Член 277а се изменя така:

„Чл. 277а. (1) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота, се наказва с имуществена санкция в размер на превишението на номиналната стойност на предоставените на работодатели ваучери за храна по получената индивидуална квота над тази индивидуална квота, но не по-малко от 2000 лв.

(2) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна, без да е получило индивидуална квота, се наказва с имуществена санкция в размер на номиналната стойност на предоставените на работодатели ваучери за храна, но не по-малко от 2000 лв.”

§ 21. Създава се чл. 277в:

„Чл. 277в. Оператор на ваучери за храна, който не изпълни изискванията на чл. 209, ал. 8 за плащания във връзка с предоставени ваучери за храна, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение –от 20 000 до 30 000 лв.”

§ 22. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 35 думите „наредба на министъра на финансите” се заменят с „наредба на министъра на труда и социалната политика и министъра на финансите”.

2. В т. 41 се създава буква „д”:

„д) дейности по управление на кораби въз основа на договори за управление съгласно чл. 225а, т. 1-10 от Кодекса на търговското корабоплаване.”

3. Създават се т. 61 - 64:

„61. „Обща годишна квота за предоставяне на ваучери за храна” е общата номинална стойност на ваучерите за храна за съответната година, които операторите могат да предоставят на работодатели при условията на чл. 209.

62. „Индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна” е номиналната стойност на ваучерите за храна, които оператор може да предостави на работодатели по тази квота.

63. „Максимално допустими годишни данъчни амортизационни норми” за целите на чл. 75, ал. 4 са максималните размери на годишните данъчни амортизационни норми съгласно чл. 55 или максималните размери на амортизационните норми съгласно чл. 22 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане за годините преди 2007 г.

64. „Юрисдикции с преференциален данъчен режим” са:

1. Вирджинските острови (САЩ); Княжество Андора; Ангуила (брит.); Нормандските острови (брит.); Антигуа и Барбуда; Аруба, остров (нидерл.); Общността на Бахамските острови; Барбейдос; Белиз; Бермудските острови (брит.); Вирджинските острови (брит.); Република Вануату; Гибралтар (брит.); Гренада; Гуам, остров (САЩ); Кооперативна република Гаяна; Доминиканската република; Каймановите острови (брит.); Остров Рождество (Коледен остров) (брит.); Република Либерия; Княжество Лихтенщайн; Република Малдиви; Република Маршалски острови; Република Мавриций; Княжество Монако; Монсерат, остров (брит.); Република Науру; Ниуе, остров (новозел.); Република Палау; острови Кук (новозел.); Остров Ман (брит.); Сейнт Лусия; Федерация Сейнт Китс и Невис; Търкс и Кайкос, острови (брит.); Република Фиджи; Република Панама; Независима държава Самоа; Република Сан Марино; Република Сейшели; Соломоновите острови; Сейнт Винсент и Гренадини; Кралство Тонга; Република Тринидад и Тобаго; Тувалу; Фолкландските острови (брит.); Нидерландските Антили (нидерл.) и Хонг Конг (Китай), или

2. държави/територии, с които Република България няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и в които дължимият подоходен или корпоративен данък или заместващите ги данъци върху доходите по чл. 12, ал. 9 или по чл. 8, ал. 11 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които чуждестранното лице е реализирало или ще реализира, е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези доходи в Република България.”

§ 23. В § 2 от Допълнителните разпоредби съюзът „и” се заменя със запетая и накрая се добавя „и на Директива 2003/49/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави – членки (ОВ, L 157/49 от 26 юни 2003 г.)”.

§ 24. Създават се приложение № 4 и приложение 5:

„Приложение № 4 към чл. 200а, ал. 4, т. 1, буква „а”

Списък на чуждестранните юридически лица в държавите – членки на Европейския съюз, по чл. 200а, ал. 4, т. 1, буква „а”

а) дружества по белгийското законодателство, известни като: „naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée“ и тези организации, учредени

съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;

б) дружества по датското законодателство, известни като: „aktieselskab“ и „anpartsselskab“;

в) дружества по немското законодателство, известни като: „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ и „bergrechtliche Gewerkschaft“;

г) дружества по гръцкото законодателство, известни като: „ανώνυμη εταιρία“;

д) дружества по испанското законодателство, известни като: „sociedad anónima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada“ и тези организации, учредени съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;

е) дружества по френското законодателство, известни като: „société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée“ и промишлени и търговски публични дружества и предприятия;

ж) дружества по ирландското законодателство, известни като: „public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee“, организации, регистрирани съгласно the Industrial and Provident Societies Act или строителни кооперации, регистрирани съгласно the Building Societies Acts;

з) дружества по италианското законодателство, известни като: „società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata“ и публични и частни правни субекти, извършващи промишлена и търговска дейност;

и) дружества по законодателството на Люксембург, известни като: „société anonyme”, „société en commandite par actions” и „société à responsabilité limitée“;

к) дружества по нидерландското законодателство, известни като: „naamloze vennootschap” и „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“;

л) дружества по австрийското законодателство, известни като: „Aktiengesellschaft“ и „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“;

м) търговски дружества или дружества, учредени съгласно гражданското право, които имат търговска форма, кооперативи и публични предприятия, учредени съгласно португалското право;

н) дружества по финландското право, известни като: „osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, säästöpankki/sparbank“ и „vakuutusyhtiö/försäkringsbolag“;

о) дружества по шведското право, известни като: „aktiebolag“ и „försäkringsaktiebolag“;

п) дружества, учредени съгласно правото на Обединеното кралство;

р) дружества, създадени съгласно чешкото законодателство, известни като:

„akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;

с) дружества, създадени съгласно естонското законодателство, известни като:

„täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;

т) дружества, създадени съгласно кипърското законодателство, които се наричат дружества съгласно нормативната уредба на дружественото право, дружества, учредени съгласно публичното право, както и всички други организации, които се считат за дружества съгласно законодателството за подоходното данъчно облагане;

у) дружества, създадени съгласно латвийското законодателство, известни като:

„akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;

ф) дружества, създадени съгласно литовското законодателство;

х) дружества, създадени съгласно унгарското законодателство, известни като:

„közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „részvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;

ц) дружества, създадени съгласно малтийското законодателство, известни като:

„Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata“, „Socjetajiet in akkomandita li lkapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet“;

ч) дружества, създадени съгласно полското законодателство, известни като:

„spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“;

ш) дружества, създадени съгласно словенското законодателство, известни като:

„delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;

щ) дружества, създадени съгласно словашкото законодателство, известни като:

„akciová spoločnos“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnos“, „verejná obchodná spoločnos“, „družstvo“;

ъ) дружества, които съгласно румънското право са познати като: „societăți pe acțiuni“, „societăți în comandită pe acțiuni“, „societăți cu răspundere limitată“.

Приложение № 5 към чл. 200а, ал. 4, т. 1, буква „в” и т. 4, буква „б”

Списък на данъците в държавите – членки на Европейския съюз, по чл. 200а, ал. 4, т.1, буква „в” и т. 4, буква „б”

– impôt des sociétés/vennootschapsbelasting в Белгия,

– selskabsskat в Дания,

– Körperschaftsteuer в Германия,

– Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων в Гърция,

– impuesto sobre sociedades в Испания,

– impôt sur les sociétés във Франция,

– corporation tax в Ирландия,

– imposta sul reddito delle persone giuridiche в Италия,

– impôt sur le revenu des collectivités в Люксембург,

– vennootschapsbelasting в Нидерландия,

– Körperschaftsteuer в Австрия,

– imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas в Португалия,

– yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund във Финландия,

– statlig inkomstskatt в Швеция,

– corporation tax в Обединеното кралство,

– Daň z příjmů právnických osob в Чешката република,

– Tulumaks в Естония,

– φόρος εισοδήματος в Кипър,

– Uzņēmumu ienākuma nodoklis в Латвия,

– Pelno mokestis в Литва,

– Társasági adó в Унгария,

– Taxxa fuq l-income в Малта,

– Podatek dochodowy od osób prawnych в Полша,

– Davek od dobička pravnih oseb в Словения,

– Daň z príjmov právnických osôb в Словакия,

– impozit pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți в Румъния.”

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 25. Запазването на правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 185, ал. 1 и 2 не може да продължи след 31 декември 2013 г.

§ 26. (1) Кооперациите и образуваните от тях предприятия превеждат 50 на сто от преотстъпения корпоративен данък за 2010 г. по отменения чл. 187 в инвестиционните фондове на кооперативните съюзи в срок до 31 март 2011 г.

(2) Кооперативните съюзи отчитат до 31 март 2011 г. пред Министерството на финансите набирането и целевото разходване на преотстъпения корпоративен данък за 2010 г. по отменения чл. 187. Когато се установи, че не са изпълнени условията за преотстъпване, постъпилият в кооперативните съюзи преотстъпен данък се възстановява от тях в републиканския бюджет със съответната лихва.

(3) Лице, което не изпълни задължението си по ал. 2, се наказва с имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв.

§ 27. Параграф 22, т. 2 се прилага и при определяне на данъците по този закон за 2010 г.

§ 28. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г. и бр. 15 от 2010 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 136а:

„Притежател на доход

Чл. 136а. (1) Чуждестранно лице е притежател на дохода, когато:

1. има право да се разпорежда с дохода и да преценява използването му, и

2. не действа като посредник, агент, представител или дружество, използвано за насочване на дохода към държава, по отношение на която действа по-благоприятен данъчен режим от държавата, на която притежателят е местно лице.

(2) Чуждестранно юридическо лице не е притежател на дохода, когато доходът се насочва към или използването или разпореждането с дохода се контролира, включително чрез участие в чуждестранното лице, от лица, които не биха имали право да ползват същите по размер и вид облекчения, ако доходът се реализираше директно от тях, и чуждестранното юридическо лице:

1. не осъществява стопанска дейност извън притежанието или администрирането на правата или активите, от които е реализиран доходът, или

2. не разполага с активи, капитал или персонал, съответстващи на неговата стопанска дейност, или

3. няма контрол върху и право на преценка за използването на правата или активите, от които е реализиран доходът, или

4. не понася целия или съществена част от риска от участието, събирането на вземането, отдаването за ползване на правото или актива или осъществяването на дейността, от които е реализиран доходът, или

5. превъзлага преобладаваща част от дейността си на трети лица.

(3) Обстоятелствата по ал. 2 се считат за доказани, ако чуждестранното юридическо лице не представи доказателства или информация, поискани от органа по приходите.

(4) Счита се, че място на стопанска дейност не отговаря на условията по ал. 2, ако чуждестранното юридическо лице, чието място на стопанска дейност е то, не отговаря на тези условия.

(5) Алинеи 2-4 не се прилагат за чуждестранно юридическо лице, когато повече от половината от акциите му с право на глас се търгуват на регулиран пазар.”

2. В чл. 175, ал. 2, т. 2 думите „до 31 декември на съответната година” се заменят с „от датата, на която авансовата вноска е станала изискуема, до най-ранната дата от:

а) датата на внасяне на авансовата вноска;

б) датата на внасяне на данъка, по отношение на който се дължи авансовата вноска, или датата на подаване на

данъчната декларация за него в случаите, когато данък за внасяне не се дължи;

в) датата, на която изтича предвиденият в закона срок за внасяне на данъка, по отношение на който се дължи авансовата вноска.”

§ 29. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 98 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 102 и 105 от 2005 г., бр. 33, 63, 105 и 108 от 2006 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 50, 69 и 106 от 2008 г. и бр. 95 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7, ал. 1 т. 5 се отменя.

2. Член 8 се отменя.

3. В чл. 26:

а) създава се нова ал. 5:

„(5) Предприятията, прилагащи облекчена форма на финансова отчетност, които изготвят и представят годишния си финансов отчет на базата на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, могат да не изготвят отчет за паричните потоци и отчет за собствения капитал.”;

б) досегашните ал. 5 и 6 стават съответно ал. 6 и 7.

4. В чл. 42, ал. 2 думата „предприятието” се заменя с „друго предприятие”.

5. В § 1, т. 6, изречението трето от Допълнителните разпоредби думите „изготвени или одобрени от Съвета по международни счетоводни стандарти (International Accounting Standards Board (IASB)” се заменят с „приети от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти”.

§ 30. Параграф 29, т. 3 се прилага и по отношение на годишните финансови отчети за 2010 г.

§ 31. Този закон влиза в сила от 1 януари 2011 г. с изключение на § 22, т. 2, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник”.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на ……. 2010 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(ЦЕЦКА ЦАЧЕВА)

М О Т И В И

КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

Законопроектът за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е изготвен с цел усъвършенстване на данъчното законодателство и въвеждане на изисквания, налагани от правото на Европейския съюз (ЕС). Във връзка с това са направени следните предложения за промяна:

Данък върху доходите на чуждестранни юридически лица от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения

Съгласно Директива 2003/49/ЕО на Съвета относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави - членки на ЕС, държавите членки нямат право да облагат лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, начислени от местни дружества в полза на дружества от други държави членки, когато платецът и получателят на дохода са свързани лица. В Договора за присъединяване на България и Румъния към ЕС страната ни е договорила дерогация, съгласно която България има право да не прилага директивата до 31 декември 2014 г. (преходен период 8 години). През този преходен период данъчната ставка върху плащанията на лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, извършвани към свързано дружество от друга държава членка, не трябва да надвишава 10 на сто до 31 декември 2010 г. и не трябва да надвишава 5 на сто за следващите години до 31 декември 2014 г.

Във връзка със спазването на Договора за присъединяване на България и Румъния към ЕС в законопроекта е предложена промяна в данъчната ставка на данъка върху доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения. Предложението е намаляване от 10 на 5 на сто на данъка върху доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, платени от местни юридически лица в полза на чуждестранни юридически лица от Европейския съюз, когато платецът и получателят на дохода са свързани лица (едно от двете лица е притежавало непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на другото лице) и при изпълнение на определени условия, изисквани от европейското законодателство.

Доходи на чуждестранни лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим (офшорни зони)

В законопроекта се предлага облагане на чуждестранни юридически лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим (офшорни зони), с данък 10 на сто за доходите им от услуги с източник България. Юрисдикции с преференциален данъчен режим съгласно законопроекта са:

1. Вирджинските острови (САЩ); Княжество Андора; Ангуила (брит.); Нормандските острови (брит.); Антигуа и Барбуда; Аруба, остров (нидерл.); Общността на Бахамските острови; Барбейдос; Белиз; Бермудските острови (брит.); Вирджинските острови (брит.); Република Вануату; Гибралтар (брит.); Гренада; Гуам, остров (САЩ); Кооперативна република Гаяна, Доминиканската република; Каймановите острови (брит.); Остров Рождество (Коледен остров) (брит.); Република Либерия; Княжество Лихтенщайн; Република Малдиви; Република Маршалски острови; Република Мавриций; Княжество Монако; Монсерат, остров (брит.); Република Науру; Ниуе, остров (новозел.); Република Палау; острови Кук (новозел.); Остров Ман (брит.); Сейнт Лусия; Федерация Сейнт Китс и Невис; Търкс и Кайкос, острови (брит.); Република Фиджи; Република Панама; Независима държава Самоа; Република Сан Марино; Република Сейшели; Соломоновите острови; Сейнт Винсент и Гренадини; Кралство Тонга; Република Тринидад и Тобаго; Тувалу; Фолкландските острови (брит.); Нидерландските Антили (нидерл.) и Хонг Конг (Китоай), или

2. държави/територии, с които Република България няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и в които дължимият подоходен или корпоративен данък върху доходите, които чуждестранното лице е реализирало в резултат на предоставените услуги или права, е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези доходи в Република България.

Въвеждането на тази мярка цели да се противодейства на възможни данъчни измами и пране на пари. Осъществяването на сделки с чуждестранни лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, се приема за сериозен данъчен риск от всички държави – членки на ЕС и на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, включително и от България.

Въвеждането на данък върху тези доходи е наложително по следните причини:

- данъчната практика показва, че в почти всички случаи зад тези доходи не стоят реални услуги;

- не е възможно да се извърши обмен на информация с държавата на получателя на дохода, тъй като с юрисдикции с преференциален данъчен режим България няма сключени спогодби за избягване на двойното данъчно облагане (СИДДО) или други споразумения за обмен на информация, а и тези територии не проявяват готовност в обмена на информация;

- съществуват значителни трудности при доказване реалността на услугите; често пъти местните ревизирани лица са некооперативни и умишлено укриват информация или предоставят само онези данни, които обслужват защитаваната от тях теза;

- винаги съществува несигурност, че подобно дружество изобщо е регистрирано и функционира в юрисдикции с преференциален данъчен режим;

- цената на сделките лесно може да бъде манипулирана в зависимост от потребностите на участващите дружества; при нормални условия такова ценообразуване може да бъде регулирано с помощта на методите за определяне на пазарните цени; при сделките с дружества, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, тази възможност в много случаи е ограничена поради характера на самата сделка, структурирана така, че да няма пазарен аналог (например плащания за обезщетения и неустойки);

- липса на възможност да се събере информация за реалните собственици и управители на тези компании; прикриват се действителните притежатели на доходите, които често са същите български лица, изплатили дохода; този ефект се постига чрез въведените специални правила за защита и неразкриване на определени данни и допускането на формални образувания да притежават и ръководят съответните дружества, например тръстове и други; при това положение дори да е налице сключено споразумение за обмен на информация с юрисдикцията с преференциален данъчен режим, то не работи достатъчно ефективно именно поради тези ограничения в законодателството на тази юрисдикция.

Счетоводни грешки, свързани с данъчни амортизируеми активи

Предложена е промяна в данъчното третиране на грешки, свързани с данъчни амортизируеми активи, като се изравнява данъчното третиране на тези грешки с общия ред за коригиране на счетоводни грешки, а именно данъчните финансови резултати за съответните минали години се коригират съгласно изискванията на действащите закони през съответните минали години така, че все едно грешката не е била допусната.

Доходи от наем или друго предоставяне за ползване на недвижимо имущество

Предлага се данъкът върху доходите на чуждестранни юридически лица от наем или друго предоставяне за ползване на недвижимо имущество да се удържа от платеца на дохода, а не от неговия получател, което ще съответства на общия принцип на удържане на данъка при източника.

Данъчно задължени лица, извършващи морско търговско корабоплаване

Предложено е прецизиране на разпоредбите, касаещи облагането на данъчно задължените лица, извършващи морско търговско корабоплаване, за дейността им от оперирание на кораби с цел съответствие с изискванията на правото на ЕС.

Други промени

Направени са предложения за други промени, свързани с отстраняване на съществуващи проблеми по прилагането на закона.

Промяна в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Въвежда се дефиниране на понятието „притежател на дохода" с цел избягване на противоречивото му интерпретиране. Терминът обслужва прилагането на спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане (СИДДО) и се тълкува съобразно Коментара на Модела на СИДДО на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР). Неправилното интерпретиране на термина създава условия за отклонение в значителни размери на приходи за бюджета чрез заобикаляне на действащите СИДДО. Предложените разпоредби имат за цел уеднаквяване на практиката по прилагане на СИДДО и внасяне на яснота в съдържанието на понятието, което да улесни данъкоплатците при правилното прилагането на СИДДО.

Внасянето на яснота и конкретизирането на понятието се налага поради особено важната му роля при прилагането на СИДДО и данъчните облекчения, предвидени в тях. Това понятие е ключово при противодействието на данъчните схеми, създадени за неправомерно възползване от благоприятния режим, предоставен по отношение на определен кръг лица (лица, оправомощени на прилагат конкретна СИДДО, или лица, които имат право на конкретни данъчни облекчения). Различните СИДДО предвиждат различен вид и размер на данъчни облекчения и това „стимулира" лицата, които са местни лица на държави, с които нямаме действаща СИДДО (вкл. т.нар. офшорни зони) или са местни лица на държави, с които имаме СИДДО, но тя не предвижда най-благоприятния режим на облагане, да създават изкуствени правни конструкции с цел пренасочване на доход към държави с по-благоприятен режим по СИДДО и неправомерно възползване от данъчни облекчения.

Съдържанието на понятието „притежател на дохода" се извлича от Коментара на Модела СИДДО на ОИСР. Държавите

приемат различни правила във вътрешните си законодателства и в СИДДО, за да противодействат на неправомерно „възползване от данъчни спогодби”. Такива цели обслужва и понятието „притежател” или „действителен притежател”, използвано в българските СИДДО. Понятието „действителен притежател” няма аналог в българското гражданско и данъчно право. То се тълкува в контекста и предвид целите на СИДДО. Прилагането на тази концепция изисква изключително задълбочен анализ на всички факти и обстоятелства, свързани с реализирането на дохода от лицето. Същността на такъв анализ се свежда до установяването на реалната икономическа причина, която стои в основата на структурирането на дадена транзакция. Именно поради това се изследват множество фактори, които обуславят характера на сделката и икономическите характеристики на получателя на дохода, произтичащ от тази сделка. Тези фактори (използвани активи, наличие на персонал, поемане или не на риск, възможност самостоятелно да извършва стопанска дейност) изграждат основата на понятието „притежател на дохода” в предложеното определение.

В допълнение, целта на прилагането на концепцията за „притежател на дохода” не се отличава от целта, преследвана от правилата, предвидени в данъчните закони, за противодействие на заобикалянето на данъчното облагане. Въвеждането на определение на понятието „притежател на дохода” дава единствено повече яснота как да се постигне тази цел.

Промяна в Закона за счетоводството

В контекста на облекчаване на изискванията към малкия бизнес със законопроекта е предложена промяна в Закона за счетоводството, съгласно която се предоставя възможност на предприятията, прилагащи облекчена форма на финансова отчетност, да не изготвят Отчет за паричните потоци. Предложението за промяна е породено от необходимостта за намаляване на административната тежест към тези предприятия от гледна точка на изискванията на счетоводното законодателство и възможностите, които дава към настоящия момент IV дружествена директива (Директива 78/660/ЕЕС от 25 юли 1978 г.). Направеното предложение не противоречи на европейското законодателство в областта на счетоводството.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)